

For mit Vedkommende er jeg klar over, at Lovgivningsmagten ikke er i Stand til at skabe Rentabilitet som Helhed for Landbruget, idet vor Udførselsmængde er saa overvældende stor i Forhold til det hjemlige Forbrug af Landbrugsprodukter, men naar Staten har greben ind i Produktionsforholdene, saa bør en Ordning findes, der *fordeler Goderne* ligeligt paa de forskellige Landbrug og de forskellige Egne af Landet.

Dernæst vil det være retfærdigt at tage i Betragtning, at der indenfor Landets Grænser *regnes med et helt andet Prisniveau end det, der gælder paa de Markeder, hvor Landbruget har sin Hovedafsætning*, og fra alle Sider tror jeg, at man vil erkende, at Landbruget er *uden virkelig Indflydelse paa Fastlæggelsen* af det hjemlige Prisniveau, men at dette, paa den anden Side, i høj Grad er bestemmende for Landbrugets Udgiftsside, og under alle Omstændigheder bestemmende for de Arbejders og Tjenesters Betaling, som Landbruget nødvendigvis skal modtage fra andre Befolkningkredse i Landet.

Som Følge af nævnte Forhold, har Landbruget Krav paa, at de Produkter, som Landbruget leverer til andre Befolkningkredse indenfor Landets Grænser, betales efter tilsvarende Prisniveau og ikke, som Tilfældet er, oven i Købet betales under det Prisniveau, som er gældende for Landbrugets Produkter paa Verdensmarkedet.

Under fri Omsætning har Landbrugets Hovedprodukter i det store og hele i den ene Periode med den anden staaet i et passende Prisforhold til Verdensmarkedets Pris for Korn.

Dette Grundlag er nu hovedsagelig kuldkastet igennem Kontingenteringsforhold og delvis gennem de indenlandske Produktionsordninger.

Det eneste *Hovedpunkt*, der under Restriktionsordning kan siges at hjemføre Verdensmarkedets Pris, er Flæsk, og denne store Produktionsgren kan derfor i Virkeligheden *bruges som Grundlag for Omsætningsværdien af Danmarks Avl*.

Gaar vi ud fra, som under Krigen ved Fastlæggelse af Maksimalpris paa Flæsk, at Majs og Flæskepriser staaer i Forhold til hinanden som ca. 1—8, (jeg vil nu hellere bruge 1—9, da dette Forhold giver en rimeligere Fortjeneste til Svineproducenterne), saa er Omsætningsprisen paa Korn, hvis Flæskeprisen er Kr. 1,17 lig 13 Øre pr. kg Majs, og øvrige Kornsorter i Forhold hertil, hvad den indenlandske Omsætningsværdi angaar.

Jeg finder det derfor rimeligt, at man lader Flæskeprisen være gældende som det grundlæggende, som Verdensmarkedets Pris og fastlægger, at der ved Indførsel af fremmed Korn her i Landet betales en Afgift af Forskellen imellem, hvad Majs kan købes til, og den Værdi, den har til Svinefedning ($\frac{1}{9}$ af Flæskeproduktionen).

Denne Afgift opkræves af Administrationen samtidig med Varens Indførsel.

For Oliekager fastsættes tilsvarende Afgift i Forhold til Kagernes Foderværdi i Sammenligning med Korn.

Penge, der indkommer paa denne Maade, indbetales i et særligt Fond.

Det Beløb, der indbetales i nævnte Fond, vil være at anvende til Rentabilitetsforbedring af Landbrugets andre Hovedproduktioner — Mælk eventuelt Æg —. Da jeg mangler Forudsætning for at bedømme sidstnævnte Produktionsgren, holder jeg mig i det følgende til Mejeriprodukter.

Er Verdensmarkedets Pris for Majs 9 Kr. pr. Td. og Flæskenoteringen 117 Øre (13 Kr. for Majs), fremkommer der en Forskel paa 4 Kr. pr. Td.

Regner vi med Indførsel af 12 Mill. Tdr. Korn og Mel, vil dette medføre, at Fondet erholder 48 Mill. Kr.

Endnu er det vanskeligt at angive noget for Smøreksporten, hvis den forventede Kontingentering indtræffer, men ansætter vi vor Smøreksporkvantum i 1933 til 140 Mill. kg og fordeler Fondet paa Grundlag heraf, bliver de 48 Mill. Kr. at fordele paa ca. 140 Mill. kg, hvilket vil give ca. 35 Øre pr. kg Smør.